

δίψης κατευναστικόν, ἡ δημοσίευσίς τῶν εἰκόνων τῶν τοιούτων ἐξόχων προσώπων· ἀλλὰ τόση ἐγένετο καὶ τούτων χρήσις ἐν τῷ τύπῳ, ὥστε καὶ αὐτὸ ἐξηυτελίσθη πλέον.

Καὶ ἤδη εὐρισκόμεθα εἰς ἀναζήτησιν δραστηκωτέρων ἐρεθιστικῶν.

Ὁ Τρίχτερ θέλει τώρα νιτρικὸν ὀξύ.

ΙΩ. Γ. ΦΡΑΓΓΙΑΣ

ΣΤΟ ΘΑΝΑΤΟ

ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΒΙΚΤΟΡΙΑΣ

— Ἀπέθανεν ἡ πλιὸ τρανὴ βασίλισσα τοῦ κόσμου !
Τὸ θλιβερὸ τὸ μήνυμα, σ' αὐτὸ ἀστροπελέκι,
Ἔσχισε θάλασσες μακρεῖες, κάμπους, βουνὰ καὶ λόγγους,
Κι' ἀπλώθηκε σὲ μιά στιγμή στὴν Οἰκουμένη ὅλη,
Σ' αὐτὴν εἴταν σύννεφο γοργό, σ' αὐτὴν εἴταν καταιγίδα.
Ἀνανταριάζονται οἱ Στεριές, οἱ θάλασσες βογγᾶνε,
Καὶ κλαῖν γιὰ τὴν Ἀφέντρα τους καὶ κλαῖν γιὰ τὴν Κυρά τους,
Ὅπου τοὺς εἶχε δυὸ γενιές τοῦ θρόνου Της δουλεῦτρες.
Ἀκέρια ἡ Γῆ μὲ σεβασμὸ τὸ μέτωπό της κλίνει
Καὶ γέρνουνε καὶ προσκυνοῦν τοῦ κόσμου οἱ σημαῖες,
Στὸ μαῦρο τὸν ἀντίλαλο, ποῦ λέει καὶ ξαναλέει
Τὸ θλιβερὸ τὸ μήνυμα, τὸ ἄγγελμα τὸ μαῦρο:
— Ἀπέθανεν ἡ πλιὸ τρανὴ βασίλισσα τοῦ Κόσμου !

Ἀπέθανεν ἡ πλιὸ τρανὴ βασίλισσα τοῦ Κόσμου!
Κι' ἄφησε τὰ βασιλῆα Της κληρονομίᾳ στὸ Γυιό Της,
Κι' ἔγεινε ὁ Γυιός Της βασιληᾶς, ὁ πλιὸ τρανὸς τοῦ Κόσμου,
Κι' ἐνῶ λαοὶ ἀμέτρητοι καὶ βασιλιᾶδες τόσοι
Μὲ θλίψη τὴ συμπροδοῦν στὸν ὑστερνό Της δρόμο,
Πανένδοξη, τριεβάσστη καὶ μυριοτιμημένη,
Οἱ πέντε Ἡπειροὶ γλυκὰ τὸ Γυιό Της χαιρετοῦνε,
Κι' ἀναφωνοῦν μ' ἀλλαλαγμὸ καὶ μὲ περίσσια ἀγάπη:

— «Ζήτω ὁ καινούργιος βασιλεὺς!» καὶ «Ζήτω ἡ Ἀγγλία!»
Καὶ «Θεὸς σχωρὲς τὴν πλιὸ τρανὴ βασίλισσα τοῦ Κόσμου!»

Ἀπέθανεν ἡ πλιὸ τρανὴ βασίλισσα τοῦ Κόσμου!
Κι' ἀνάμεσα σ' ἀμέτρητους λαοὺς Τῆς ποῦ πενθοῦνε
Τὸ θάνατό Τῆς σήμερα καὶ τῇ δοξολογοῦνε,
Πενθάει κι' ἡ Πατρίδα μας ἐλεύθερη καὶ δούλη.
Δακρύζουν τὰ Ἐφτάνησα, ἡ Θεσσαλία κλαίει,
Ἡ Κρήτη ἡ αἱματόβαφη ἀπὸ τὸν Ψηλορείτη
Καθαρίο καὶ λυπητερὸ Τῆς στήνει μοιρολόγι,
Μὲ τὰ μαλλιά της ξέπλεκα ἡ μαύρη Κύπρο σκούζει!
Καὶ σύσσωμος ὁ Ἑλληνισμὸς μνημόσυνο τῆς κάμει!
Κι' ἀναφωνεῖ μ' εὐλάβεια καὶ λέει μ' εὐγνωμοσύνη!
— Θεὸς σχωρὲς τὴν πλιὸ τρανὴ βασίλισσα τοῦ κόσμου!

20)2 Φεβρ. 1901.

X. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Τὸ πιάνο τῆς δεσποινίδος

Ἡ δεσποινὶς εἰς στιγμὰς ἀκρατήτου αὐταρκειᾶς:
— Καὶ σᾶς ἀρέσει λοιπόν, κύριε, ἡ καλὴ μουσικὴ ὅταν ἐκτελῇται ὠραῖα;
Καὶ ἐκεῖνος μὲ σιδηρᾶν ἀφέλειαν:
— «ὦ! περιπαθὼς, δεσποινίς!... Ἀλλὰ... δὲν πειράζει... ἐξακο-
λουθήσατε ...